Příspěvky do společného záručního fondu musí býti stanoveny v takové výši, aby do doby pěti let činil záruční fond tolik, kolik činí jedna pětina kaucí všech notářů, k fondu tomu příslušejících. Klíč pro určení výše příspěvků členů komory stanoví ministr spravedlnosti po slyšení správních výborů záručních fondů. Výkazy nedoplatků na příspěvcích členů komor vystavené správním výborem a co do vykonatelnosti potvrzené předsedou správního výboru jsou vykonatelny soudní exekucí.

Jakmile notář pro podezření, že se při správě deposit dopustil trestného činu, bude prozatímně suspendován, bude náměstek jemu ustanovený povinen odváděti celý čistý výnos notářství záručnímu fondu. Totéž platí, bude-li takový notář definitivně suspendován. Konkurs na místo takto uprázdněné může býti vypsán podle rozhodnutí ministerstva spravedlnosti po slyšení správního výboru s podmínkou, že nově jmenovaný notář bude přispívati do záručního fondu poměrnou částkou čistého výtěžku, v konkursu ustanoveného.

Nárok na náhradu ze záručního fondu mají ti, kdo mají nárok na vydání deposita a nedosáhli jeho uspokojení ze jmění veřejného notáře a z jeho kauce ani po zakročení komorního výboru. Nároku na náhradu nemá ten, kdo svěřiv veřejnému notáři depositum nebo nakládání s ním, hrubou nedbalostí umožnil škodu z neoprávněného nakládání veřejného notáře depositem, zvláště jestliže svěřil veřejnému notáři depositum, aniž od něho si vyžádal úřední stvrzenku, předepsanou vládním nařízením, nebo jde-li o trestné činy veřejného notáře, jichž předmětem jsou takové hodnoty, které mu strana svěřila, aby unikla svým právním závazkům, které má, ať podle veřejného ať podle soukromého práva. O žádosti za náhradu ze záručního fondu rozhoduje správní výbor. Jestliže správní výbor nároku na náhradu neuzná, odkáže stranu na pořad práva. Nárok na náhradu pomíjí, nebyl-li uplatněn v době pěti let. Jinak platí obdobně ustanovení obč. zákona o promlčení.

Správní výbor uloží veřejnému notáři, aby nahradil záručnímu fondu částku za něho zaplacenou. Usnesení o tom je vykonatelné soudní exekucí. Osoby podpůrně ručící za notáře jsou v mezích tohoto ustanovení povinny nahraditi záručnímu fondu to, co bylo za veřejného notáře oprávněným zaplaceno ze záručního fondu. O tom, kdy je záruční fond oprávněn odporovati právním jednáním, která se týkají jmění veřejného notáře povinného náhradou a osob za něho ručících, platí ustanovení odpůrčího řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931 č. 64 Sb. z. a n.

Správní výbor jest oprávněn uzavříti za záruční fond pojišťovací smlouvu proti škodám, způsobeným trestnými činy notářů. Smlouva ta musí býti schválena ministrem spravedlnosti. Pojistné premie rozvrhne správní výbor podle zásad, které budou stanoveny podle obdobného klíče jako příspěvky do záručního fondu.

Každý notář je povinen platiti příspěvky do záručního fondu až do $^1/_5$ své notářské kauce. K dalším příspěvkům je nucen toliko v případě, že by jmění záručního fondu nestačilo k úhradě nastalých škod. Jakmile záruční fond přírůstky a pod. vzroste na $^1/_4$ kaucí všech notářů jeho obvodu, započne z přebytků vracetí příspěvky oněm, kteří zaplatili příspěvky nad $^1/_5$ své kauce; po uspokojení těchto nároků budou pak vraceny zaplacené příspěvky notářům resignovavším a dědicům notářů zemřelých, a to podle pořadí, kdy který notář přestal býti notářem. Jestliže bude záruční fond i po splnění těchto závazků převyšovati jednu čtvrtinu všech notářských záruk, může správní výbor upotřebiti přebytků pro podporu bývalých notářů a kandidátů notářství, nemajetných a výdělku neschopných, a vdov a sirotků po notářích a kandidátech notářství.

Na žádost záručního fondu může ministr spravedlnosti uložiti jinému záručnímu fondu, aby v případě potřeby poskytl žádajícímu záručnímu fondu zápůjčku, při čemž zároveň stanoví podmínky její splatnosti a jejího zúročení.

Vedle propilování načrtnutých zásad zbývá ještě vyhotoviti vládní nařízení o vedení depositních knih a revisích, jakož i jednací řád pro správní výbory záručních fondů. Zástupci notářů připraví v těchto směrech své návrhy a předloží je ministerstvu spravedlnosti. Dr. F. J.

Kongres notářů. Předseda Národního sdružení notářů francouzských zaslal na presidenta notářské komory pražské pozvání pro čtyři notáře čsl. k 41. kongresu notářů francouzských v Remeši na den 17.—19. června t. r. a na kongres notářů belgických v Bruselu na den 20.—22. června t. r.

Účastníkům povoluje se sleva 50% na drahách francouzských. Kdo by z kolegů chtěl se kongresu toho zúčastniti, může nahlédnouti v program a podmínky u notářské komory v Praze.

Upozorňujeme pp. kolegy na sedmý německý sněm právníků v Československu, který se bude konati 7.—10. června 1935 v Jablonci nad Nisou, a k němuž též notářská komora v Praze byla pozvána. Účast na tomto stavovském jednání doporučujeme, pořad jednání sdělíme na požádání.

Služební platy jednatelů-společníků společnosti s r. o. jsou při zvláštní dani výdělkové odčitatelny v plné výši, nikoliv jen do 30% ryzího zisku. Nález Nejvyššího správního soudu v Praze z 2./3. 1935 č. 6388/32.

V odvolání do předpisu zvláštní daně výdělkové za rok 1929 domáhala se stěžovatelka — společnost s r. o. —, aby odměny 52.000 Kč vyplacené vedoucím úředníkům a kteří jsou zároveň jednateli a společníky stěžující si společnosti byly uznány za odčitatelnou položku v plné výši a nikoliv jen do výše 30% ryzího výtěžku, jak učinil úřad I. stolice.

Nařízeným rozhodnutím zamítl žalovaný úřad toto odvolání.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nejvyšší správní soud:

Na sporu jest jedině právní otázka, sluší-li s uvedenými odměnami ve výši 52.000 Kč nakládati, při vyměření zvláštní daně výdělkové, jako s položkou režijní, odčitatelnou s hlediska § 76, odst. 2. a § 77, odst. 1. zák. o př. daních, či sluší-li je uznati podle § 79, odst. 1., list. h) téhož zákona za srážkovou položku, když stěžovatelka jest společností s r. o., jen do výše 30% ryzího výtěžku.

Jak patrno z nařízeného rozhodnutí, nepochyboval žalovaný úřad o správnosti údajů odvolání, že společníci a jednatelé stěžující si společnosti jsou zároveň jako vedoucí úředníci firmy ve služebním poměru, upraveném v bodě 9. společenské smlouvy, a že jim z tohoto titulu příslušejí mimo náhradu hotových výloh pevné platy, jež v roce pro uložení daně rozhodném činily 52.000 Kč; žalovaný úřad však vyslovil, že odměny jednatelů-společníků dlužno posuzovati bezvýjimečně podle striktního ustanovení §u 79 lit. e) (recte h) zák. o př. da. a že lze tudíž uznati jejich odpočitatelnost, jsou-li ovšem splněny všechny podmínky uvedené pod č. 1 až 4 tohoto zákonného ustanovení — jen do výše 30% ryzího zisku podle §u 79 lit. h) č. 5 zák. o př. d.

Je tedy žalovaný úřad toho právního názoru, že ustanovení § 79 lit. h) zák. o př. d. se vztahuje i na služební platy, které jednatelé stěžující si společnosti, tedy societérní orgánové, dostali v roce pro uložení daně rozhodném výhradně ve vlastnosti zaměstnanců poplatného podniku.

Leč tento právní názor žalovaného úřadu je, jak také stížnost vytýká, mylný.

Nejvyšší správní soud vyslovil v nálezu ze dne 31. ledna 1934 č. 11439/33 Boh. F 6964, k jehož důvodům odkazuje podle § 44 jedn. ř., právní názor, na němž setrval i v daném případě, že totiž ustanovení § 79 lit. h) zák. o př. d. č. 76/1927 Sb. týká se — pokud jde o jiné podniky než spořitelny — odměn, které společenští orgánové subjektů zvláštní daně výdělkové dostávají ve vlastnosti societérních orgánů příslušných společenských útvarů, nevztahuje se však na služební platy, které dostávají, — jsouce současně zaměstnanci podniku — výhradně v této své vlastnosti zaměstnanců poplatného podniku v důsledku svého zaměstnaneckého poměru, a že tyto částky tvoří režijní položku, odčitatelnou s hlediska §§ 76, odst. 2. a 77, odst. 1. zák. o př. d.

Bylo proto nařízené rozhodnutí, vybudované na opačném mylném právním názoru, zrušiti, podle § 7 zák. o s. s.

Dr. K.

Z judikatury nejvyššího soudu. (Věci civilní.)

1. Smysl doslovu § 732. obč. zák.

že »vnuci z dosud žijících dětí nemají práva na dědickou posloupnost« jest ten, že děti z prvního stupně (synové a dcery zůstavitele) vylučují jsou-li na živu, své vlastní descendenty ze zákonné posloupnosti do jmění jejich ascendentů, a to i tehdy, jsou-li nezpůsobilí dědit nebo vyloučeni zůstavitelem z dědictví, neb se zřekli dědictví aneb je odmítli. S názorem tím souhlasí i nauka (Krasnopolski, Erbrecht, str. 181, Stubenrauch I., str. 913, Pfaff-Hofmann II., str. 697, Krčmář, Právo dědické, str. 56). — (Rozh. z 29./11. 1934 R I 1166/34, čís. 13981, sb. Vážný.)

2. Pozůstalostní soud není oprávněn zkoumati místopříseżné seznání jmění (§ 114 nesp. pat.) v tom směru, zda jest úplné, nýbrž má projednávati jen o jmění, jak je uvedeno v seznamu a je odevzdati.

Podle § 29 nesp. říz. jest pozůstalostní soud oprávněn, pak i spisy (výkazy a podání o projednání pozůstalosti) sepsané stranou nevyhovují, dáti je sepsati notářem. Podle § 114